

Contactblad van de R.K. Geloofsgemeenschap Oirschot en Spoorдонк

Parochie Sint-Odulphus van Brabant

DECEMBER 2020

Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot. Tel. 0499-571250

DIEREN IN DE KERSTSTAL

Uit: DIGIDULFKE: Nieuwsbrief voor kinderen en hun ouders van Sint-Odulphus van Brabant

Met Kerstmis staan in kerken en ook in heel veel huizen kerststallen. Rond het kindje Jezus zien we natuurlijk Jozef en Maria, de herders en de wijzen uit het Oosten. Maar er zijn ook dieren te zien. Ook zij hebben een plaatsje in het Kerstverhaal. De vrede die Jezus in de wereld brengt is ook voor hen bedoeld. Het begint al met het 'bedje' waar Jezus in wordt gelegd. Dat is een voerbak voor de dieren.

Os en ezel

In de bijbel staat niet dat er een os en een ezel in de stal waren. Dat hebben mensen zelf bedacht. En begrijpelijk: want Maria zat op een ezeltje toen ze in verwachting was en met Jozef naar Betlehem ging. De ezel zal vast een plaatsje in de stal hebben gekregen. Zonder hem waren ze misschien nooit in Betlehem aangekomen! Een ezel is een lastdier, een echte sjouwer. Ze hebben ook een eigen wil! Aan de andere kant van de kribbe staat een os. Die houdt met zijn adem het kindje Jezus warm.

De os en de ezel hebben samen een plekje in de stal gekregen, omdat lang geleden de profeet Jesaja schreef: "Een os kent zijn eigenaar, een ezel de kribbe van zijn meester." Beide dieren werken ook goed samen met mensen. Bij het reizen of bij het bewerken van het land. De os en de ezel laten zien, dat dieren met mensen verbonden zijn.

Schapen

De herders komen als eersten bij de stal kijken. De schapen zijn natuurlijk meegekomen. De band tussen de herder en de schapen laat iets zien van de band tussen God en de mensen. Schapen zijn ook sociaal: ze vinden het fijn om bij elkaar te zijn.

Maar ze zijn ook kwetsbaar: ze zijn een gemakkelijke prooi voor wolven of beren. Zij laten zien dat ook mensen kwetsbaar zijn. Daarom wordt Jezus wel eens vergeleken met een lammetje. Zachtaardig en vredelievend, maar ook teer en kwetsbaar. Hij is het "Lam Gods" dat de zonden van de wereld wegneemt. Anders gezegd: Hij brengt het beste in mensen naar boven.

Kameel

Na de herders komen ook wijzen uit het oosten. Beter bekend als de 'drie koningen'. Omdat zij door de woestijn moesten, reden zij op kamelen. Die kunnen goed tegen droogte en warmte omdat ze water en voedsel opslaan in hun bulten.

Soms staat er ook een olifant in de kerststal. In sommige Oosterse landen, zoals India, worden die ook ingezet als trekdier of lastdier. Het zijn sterke dieren. Zonder hen waren de drie koningen nóóit in Betlehem aangekomen...

Ooievaar

In Polen zie je vaak een ooievaar in de kerststal staan. Hij heeft niets om te geven. Daarom plukt hij wat veren uit zijn lijf en geeft ze aan Jezus als kussen. Jezus lacht naar de ooievaar en zegent hem. Later zal Jezus zijn eigen leven ook geven om anderen gelukkig te maken. Zo is de ooievaar een teken geworden van voorspoed en geluk. Ook wij zien hem als de bringer van baby's!

Andere dieren

In sommige stallen zie je nog veel méér dieren. Vraag maar eens aan je papa en mama om eens te gaan kijken in de kerststal in de Sint Jan in Den Bosch! Dan zie je tijgers en leeuwen, slangen, eekhoortjes en nog véél meer! Het past heel goed bij de bedenker van de kerststal: de heilige Franciscus van Assisi.

Hij geloofde dat alle schepselen broeders en zusters van elkaar zijn. Daar heeft hij gelijk in.

Daarom laat de kerststal zien dat ook de dieren mogen delen in de vreugde van Kerstmis.

In het lied "Midden in de winternacht" wordt dat prachtig bezongen:

*"Vrede was het overal,
wilde dieren kwamen
bij de schapen in de stal
en zij speelden samen."*

Pastor Wilfred van Nunen

Er zijn voor de ander

We kunnen niet terug in de tijd, en dat hoeft niet. Vroeger was het niet beter. Maar de plotse secularisering van de voorbije decennia heeft veel overboord gegooid op het vlak van zin en betekenis en verbinding. Oude tradities worden commerciële hoogdagen. Denk aan Kerstmis. Het oude verhaal over een hoogzwangere vrouw die nergens welkom is en door de gemeenschap uitgesloten in een stal moet bevallen, zou ons bij de wereld van vandaag moeten doen stilstaan. Wij vieren dat

gegeven met dure cadeaus, daartoe aangemoedigd door feestbijlagen in de krant, met geschenktips waarvoor we diep in onze portemonnee moeten tasten. Zo'n hoogdag draait rond veel geld uitgeven aan materiële dingen, we willen elkaar daar graag in overtroeven. Zouden we het niet wat rustiger aan kunnen doen? Zouden we niet meer kunnen geven aan die zwakke, uitgesloten mensen die zelfs hun basisbehoeften niet vervuld zien. Zou het niet goed zijn als Kerstmis ons opnieuw deed inzien dat we er kunnen zijn voor anderen, die niets hebben?
Dirk de Wachter: De kunst van het ongelukkig zijn.

Het kind van de hoop ...

Het wonder van de menswording gebeurt
niet in een zee van licht,
niet in straten vol glitter,
niet in de verblindende veelheid
en ver van wie uit is op macht...

maar naamloos, geborgen,
misschien in het holst van de nacht,
op plaatsen, ontelbaar,
waar leven wordt doorgegeven,
waar het brood van vertrouwen
vanzelfsprekend met ieder gedeeld wordt,
waar niemand te min is,
geen levende ziel onbelangrijk,

waar je als vreemde een thuis vindt,
waar eenzaamheid wordt geheeld
en pijn niet vergeten, angst niet meer hoeft.
waar men grootmoedig een stap zet,
en nog één en nog één,
naar verzoening en eindelijk vrede.
Het kind van de hoop
wordt steeds weer geboren uit mensen.

God, wat een wonder.

Licht gaat schijnen.

Voor jou
Voor mij
Voor iedereen die recht wil staan
en om wil draaien.
Voor iedereen die zijn armen
wil uitstrekken naar 'n ander.
Voor iedereen die haar liefde wil geven.
Een ster gaat schijnen
boven een stal.
Licht zal als vervulling
uit de hemel komen.

Licht schijnt door het raam,
licht schijnt door de verhalen.
Het Woord van licht
is vlees geworden,
heden zal ons een redder
worden geboren.

Wie is het licht in de nacht?

Het is Advent, tijd van voorbereiding op Kerstmis, we spreken wel van de donkere dagen vóór Kerstmis.
Donker is gebrek aan licht: je ziet elkaar niet staan – je ziet het zelf niet – er is geen weg. Je kunt alleen maar leven waar licht schijnt. Rond Kerstmis zie je veelbelovende dingen gebeuren: zorg en aandacht, het onrecht schrijnt eens te meer. Kijk maar om je heen. Maar..... waar komt toch in 's hemelsnaam het licht vandaan, dat ons elkaar doet zien, dat ons feest doet vieren?

Wie is toch het licht in de nacht,
dat ons op het spoor brengt om
licht voor elkaar te zijn, midden in
de winternacht?

Dit zijn drie teksten, gekozen uit de teksten, gebeden (en foto's) ter inspiratie en meditatie, die de bezoeker werden aangereikt in de basiliek gedurende de vier maandagavonden in de Advent.
Heeft u belangstelling voor de Adventteksten, laat het mij weten, en ik stuur ze u per mail graag toe.

Christianne van de Wal
(cvandewal@gmail.com)

Wij wensen u allen
een gezegend en
warmhartig kerstfeest
en een gelukkig,
gezond en vredig
nieuw jaar!

Onderweg naar het vormsel

Op zondag 22 november zouden 20 jongens en meisjes het sacrament van het Vormsel gevierd hebben. Vanwege de coronamaatregelen kon dat helaas niet doorgaan. In plaats daarvan hebben we met de groep de kerktoren beklommen en hebben we een rondleiding gehad onder leiding van Leo van de Laar. Het werd een leuke middag, waarbij we natuurlijk bij het carillon en de luidklokken zijn gaan kijken, maar ook op de uurwerkzolder en boven

de gewelven. Leo legde uit hoe die gewelven eeuwen geleden gemaakt werden. Ook werd er een kijkje genomen bij en achter het Smitsorgel, een instrument dat vroeger werd 'aangeblazen' door blaasbalgen met voeten te bedienen en zo lucht in de pijpen te persen.

Het was fijn dat we de aanstaande vormelingen op deze dag tóch iets konden aanbieden. Binnenkort gaan we dat herhalen met het maken van kerststukjes voor zieken of mensen die aan huis gebonden zijn in de parochie. Dat wordt weer een leuke

en zinvolle activiteit op weg naar het Vormsel, dat we komend voorjaar hopen te gaan vieren!

Ouderen in Coronatijd

hun huid is als craquelé
hun beleving maakt
diepere lijnen,
in huid, hoofd,
in het ervaren
van deze tijd

zij voelen zich
in hun ruimte
gevangen,
en in hun vel;
zij raken hun houvast
en vertrouwen kwijt

hun huid is als craquelé
hun gevoel is even zo
gebroken;
hun veerkracht
wint echter aan
overwinning strijd

Christianne van de Wal

Inleveren kopij

Uw eventuele bijdrage m.b.t. onze geloofsgemeenschap kunt u tot uiterlijk 22 februari 2021 a.s. inleveren bij het parochiesecretariaat: Nieuwstr. 17, 5688 BD Oirschot, onder vermelding: plaatselijk katern Contactblad; of via E-mail: parochieblad@petrusparochie.nl

Familieberichten

DOPELINGEN OIRSCHOT en SPOORDONK

04 oktober:
Niels Vogels, zoon van
Wim Vogels en Daisy Vrolijk.

11 oktober:
Liva van Vroenhoven, dochter van
Eric van Vroenhoven en Mieke Coppelmans.

11 oktober:
Isabel Verwolf, dochter van
Tom Verwolf en Dominique Schellens.

18 oktober:
Benjamin Deelen, zoon van
Robbert Deelen en Joyce van Beers.

25 oktober:
Nine Oppers, dochter van
Bart Oppers en Chris Hendriks.

08 november:
Esra van Gerven, dochter van
Willem van Gerven en Renée Donkers.

15 november:
Tess Vogels, dochter van
Peter Vogels en Lisanne Neggers.

15 november:
Giel Dekkers, zoon van
Ad Dekkers en Doortje Putmans.

OVERLEDENEN OIRSCHOT en SPOORDONK

26-09-2020 Helma van Helvoort, 84 jaar weduwe van Peer Peters

Helma was een opgewekte vrouw en moeder van drie kinderen. Ze stond midden in het leven en hield niet van poespas. Ze had een eigen wil en karakter. Door haar verpleegkundige achtergrond had ze oog en oor voor de medemens. Als vrijwilligster was ze actief in Duizel en bij 'Hofje'. Ze was trots op haar kleinkinderen. Ze hield van kunst en cultuur en sportte graag. Samen met haar zussen genoot ze van reizen. Ook de tuin en vogels hadden haar aandacht. Ze was heel gelovig en stak vele kaarsjes aan bij Onze Lieve Vrouw van de H. Eik. Heel onverwacht is ze van ons heengegaan met achterlating van vele mooie en dankbare herinneringen.

01-10-2020 Cees Louwers, 82 jaar echtgenoot van Mia van de Schoot

Cees was een liefdevolle, zorgzame man en vader van twee zonen. Hij werkte hard voor zijn gezin. Als aannemer heeft hij in en rondom Oirschot vele huizen gebouwd en gerestaureerd. Ook zijn eigen vervallen woonboerderij heeft hij helemaal zelf weer als nieuw opgebouwd. Hij genoot van de vakanties met zijn gezin. Hij genoot van de natuur en de vogels en was vaak te gast in de manege. Hij was trots op de kleinkinderen. Met zijn 63 jaar kreeg hij gezondheidsproblemen en verhuisde hij samen met Mia naar een appartement bij St. Joris. Hij moest steeds meer inleveren en ging een paar dagen naar zorgboerderij 'Het Scheieind'. Na opname in het ziekenhuis en een hersenbloeding is hij rustig van ons heen gegaan. Velen hebben dierbare herinneringen aan hem.

09-10-2020 Toos van Mol, 87 jaar weduwe van Toon van Hamont

Toos en haar man kregen twee kinderen. Ze was zorgzaam voor haar gezin en de dieren om haar heen. Later stond ze altijd klaar als oppas voor de kleinkinderen, waar ze veel van hield en trots op was. Ze hield van gezelligheid, zoals familie-uitjes en uit eten gaan. Ook bezocht ze haar broer in Canada, waar ze van genoten heeft. Het kaarten, koersballen en gymmen deed ze met veel plezier. Ze had wilskracht en doorzettingsvermogen toen het lopen steeds moeilijker werd. De laatste weken is ze opgenomen in het verzorgingshuis. Rustig is ze van ons heengegaan.

16-10-2020 Wim van der Meijden, 76 jaar echtgenoot van Riek Swaanen

Wim was een boer in hart en nieren. Hij kon genieten van het dagelijkse werk op de boerderij en het leven samen met Riek. Van verhalen aanhoren van de kinderen en het zien opgroeien van de kleinkinderen. Van een kaartje leggen met vrienden en een bezoekje brengen aan de H. Eik. Hij hield van gezellige familiefeestjes Een hoogtepunt was het vieren van de gouden bruiloft. Hij werd ziek en kwetsbaar. Zijn wens om zijn 76ste verjaardag en de maisoogst binnen te halen heeft hij mogen beleven. Voor velen blijven er mooie en dankbare herinneringen.

23-10-2020 Riet Kelders, 93 jaar weduwe van Henk Smetsers

Riet was een eenvoudige, moedige vrouw en moeder van 5 dochters. Ze was goed voor iedereen en hielp waar ze kon. Ze was al sinds 1996 weduwe. Ze was een doorzetter. Ze had een hechte familieband met de kinderen, hun partners en kleinkinderen. Alle verjaardagen werden gevierd en met Kerstmis werd met vereende krachten gekookt. Samen met haar zus fietste ze regelmatig naar de H. Eik. Toen haar gezondheid minder werd verhuisde ze naar St. Joris. Ze was tevreden en dankbaar voor de zorg die ze kreeg van het personeel en de kinderen. Er is een leegte ontstaan die niemand kan invullen. Nu is ze weer samen met haar man. De herinneringen blijven.

26-10-2020 Maria de Leest, 95 jaar

Maria is op 5 maart 1925 geboren in Oirschot in een groot gezin. Zoals ze zelf ooit zei: "leren was er voor meisjes niet bij". Jongens deden haar weinig en naar een huwelijk verlangde zij niet. Zo kwam ze in het klooster terecht. Dat was bij de zusters van JMJ in de Choorstraat in Den Bosch. Het was er goed. De gebeden werden gezegd, afgewisseld met stilte. Daar studeerde zij voor onderwijzeres maar het echte diepe contact met God vond ze er niet. Na 28 jaar heeft ze de deur van het klooster achter zich dicht gedaan. Ze werd directrice van een school in Zaandam, waar ze nog altijd contacten had. Door studie, contacten en veel gebed is zij God echt gaan ontmoeten en heeft Hem leren kennen als haar Vader. Vanuit Zaandam heeft Maria in Best gewoond en de laatste jaren in Oirschot in huize St. Joris. Moge zij rusten in vrede.

28-10-2020 Mia Brans, 79 jaar echtgenote van Henk Walenberg

Mia was een fijne vrouw en goede moeder van twee zonen. Voor haar kinderen was ze vol zorg en liefde. Ze stond altijd voor hen klaar en zij hebben een geweldige jeugd gehad. Mia hield van muziek: jarenlang was ze dirigente van het gemengd koor van SpoorDonk, waarvoor ze het erelidmaatschap verkreeg. Ze was altijd begaan met de minderbedeelde medemens en zamelde goederen in voor de armen in Polen.

Een hoogtepunt was de fietstocht samen met haar man naar Santiago de Compostela. Haar gezondheid verslechterde en ze kreeg longproblemen. Na diverse opnames in het ziekenhuis is ze vredig heen gegaan.

29-10-2020 Mokkel Pennings, 87 jaar weduwe van Eduard Helmerich

Mokkel was een lieve, zachtmoedige vrouw en moeder. Ze was gastvrij en hield van het vrije leven. Bijna 60 jaar deelde ze lief en leed met Eduard. Door dementie werd haar wereld klein en werd ze weggenomen van haar geliefde gezin en kleinkinderen. Ze werd opgenomen in huize St. Joris, waar ze genoot van een goede verzorging. Ze was dankbaar voor alles. Ons blijven de kleurrijke en waardevolle herinneringen aan moeder, opoe en opoetje. Nu is ze weer verenigd met haar grote liefde Eduard. Moge zij rusten in vrede.